

תת"ע 2128/08/20 - מיכאל יוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2128-08-20 מדינת ישראל נ' מיכאל יוני

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש	מיכאל יוני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 20.6.20 הוגש כנגד מר יוני מיכאל (להלן: "**המבקש**") כתב אישום בהקשר לדו"ח מספר: 38250148012, המייחס למבקש עבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שבגופו נמצאו 470 מיקרוגרם אלקוהול בליטר אוויר נשוף, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ובניגוד לתקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. כתב האישום נמסר למבקש במעמד רישום הדו"ח.
3. ביום 14.9.2020 התקיים דיון, אליו לא התייצב המבקש, ומאחר והמבקש זומן כדין (קיבל לידי הזמנה לדין מהשוטר ואף חתם עליה), הורשע המבקש (בהיעדרו) כדין, בעבירות שיוחסו לו והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים וכן פסילה על תנאי של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 12.10.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין, שניתן בהיעדר.

טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, הוא לא ידע אודות הדיון, ומעולם לא קיבל לידי הזמנה לדין, וככל שקיימת כזאת - אין היא חתומה בחתימתו. כמו כן, המבקש טוען כי הותרת פסק הדין על כנו הינה בבחינת עיוות דין.
6. ב"כ המבקש מוסיף וטוען כי מתחקור המבקש אודות המקרה, עולים כשלים אשר לכל הפחות, יביאו להקלה

בעונשו של המשיב.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה לכך, שההזמנה לדין נמסרה לנאשם במעמד רישום הדו"ח, והוא אף חתם עליה, ולכן, מציינת כי לא ברורה טענתו לפיה לא ידע אודות מועד הדיון.
8. בנוסף, המשיבה טוענת כי על המבקש לציין טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי ההליך מחדש, אולם לדידה, המבקש לא הציג שום סיבה בגינה לא התייצב לדיון, וכן, לא הרים בבקשתו את נטל השכנוע גם באשר לעיוות דין שייגרם ככל ובקשתו לא תתקבל, ומפנה בהקשר זה לרע"פ 9142/01 סוראיה איטליא.
9. עוד מוסיפה המשיבה כי העונש אשר הושת על הנאשם מצוי במתחם הענישה ואף סוטה לקולא, לאור עברו התעבורתי.

א. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, שמעתי את טענות הצדדים ועיינתי גם בהשלמת טיעוני המבקש, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

10. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

11. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

12. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

13. בענייננו, המבקש נמנע מלציין בבקשתו מתי הומצא לו פסק הדין ולפיכך גם אין לדעת אי מתי יש להתחיל במנין שלושים הימים העומדים לרשותו לשם הגשת בקשה מעין הבקשה דנן. מעבר לכך, מתגובת המשיבה עולה, כי היא מתנגדת לבקשה ולפיכך ברי כי הבקשה הוגשה שלא בהסכמת התובע. דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שחלפה למעלה משנה מאז המועד בו ניתן פסק הדין ועד למועד בו הוגשה הבקשה דנן. במצב דברים זה ובהתאם להוראת החוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף.

14. אולם, אף בחינת הבקשה לגופו של עניין מובילה למסקנה כי דינה להידחות.

15. ראשית, באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון בענייננו, הרי שכל טענת המבקש מתמצה בכך שלא קיבל זימון לדיון ולא ידע על קיומו. לא ברורה טענת המבקש, שהרי המבקש עצמו חתם ע"ג ההזמנה שניתנה לו במעמד רישום הדו"ח. המבקש לא סתר טענה זו בתשובה לתגובת המשיבה, ומשכך יש לראותו כמי שידע אודות ההזמנה לדין ובחר שלא להתייצב. במצב דברים זה, אין למבקש להלין אלא

על עצמו.

16. הנה כי כן, בהתאם להוראת סעיף 130(ח) בחוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. אולם, אף בחינת הבקשה לגופו של עניין מובילה למסקנה כי דינה להידחות.

17. באשר לחשש מפני עיוות דין, לא ניתן להתעלם מכך שהבקשה לביטול פסק הדין, כפי שהוגשה ביום 12.10.20, לא נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (ראו לעניין זה רע"פ 10200/03 **שחוח נ' מדינת ישראל** (4.12.03)). בנוסף, הנאשם העלה טענות כלליות בלבד ללא שום התייחסות ספציפית לעיוות הדין אשר עשוי להיגרם לו אלמלא בקשתו תתקבל. כל טענתו מסתכמת בהשערה כי עולים כשלים אשר יתבטאו בהקלה בעונשו של המבקש.

18. משכך, לא מצאתי בנימוקי המבקש נימוקים משכנעים, שכן לא ניתן הסבר סביר באשר לאי התייבבותו, על אחת כמה וכמה, מקום שההזמנה לדין נמסרה לידיו במועד ביצוע העבירה.

19. **יחד עם זאת, בכל הקשור לעיוות דין שעלול להיגרם למבקש, עיון מחודש בחומרת העבירה, בעברו התעבורתי, ברכיבי הענישה שהושתו עליו ולאור המצב השורר במדינה, מצאתי מקום להורות על ביטול גזר הדין שניתן בהיעדר בלבד ולהורות על קביעת מועד לטיעונים לעונש ליום 22/2/21, שעה 11:30.**

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.